

ELIT LIEFDE VOOR HET PLATTELAND

Toen meneer en mevrouw dit perceel kochten, lagen meteen de stijl en architectuur van de woning vast: in harmonie met de omgeving zou het een landelijk huis worden. Het liefst een dat er ook nog eens echt oud uitziet: uit liefde voor het platteland...

Dat dit echtpaar op het platteland zou gaan wonen, stond altijd al als een paal boven water. En dat op hun bouwgrond een landelijke woning zou komen, was daar niet meer dan een logisch gevolg van. Toen ze eindelijk het stuk grond van hun leven gevonden hadden, gingen ze dus op zoek naar huizen die ze

'Wanneer we buiten het hoekje omlopen, komen we terecht in een stukje onvervalste Provence'

'Ze wilden wel nieuw bouwen, maar het resultaat mocht er niet te nieuw uitzien'

mooi vonden. Ze reden door velden en weilanden en wanneer ze een huis tegenkwamen dat hen beviel, trokken ze de stoute schoenen aan en belden aan om te vragen wie ze had gebouwd. Zo kwamen ze meer dan eens bij dezelfde naam uit: Belim Bouwteam.

Voor het echtpaar was het allerbelangrijkste om een woning te creëren die er uitziet alsof het een oud huis is. Ze wilden wel nieuw bouwen, maar het resultaat mocht er niet te nieuw uitzien. Dat lijkt heel wat eenvoudiger dan het is. Tegenwoordig worden immers

ontelbare woningen gebouwd volgens aloude bouwstijl, maar weinigen slagen erin voorbijgangers of bezoekers echt te doen twijfelen aan de authenticiteit ervan. In dat streven kende het stel geluk bij een ongeluk. In een eerste fase mochten ze op dit perceel enkel een langgevelhoeve bouwen. Pas later kregen ze toestemming om nog een stuk bij te bouwen. Dat maakt dat het huis uit twee delen bestaat, waarbij de tweedeling nog werd geaccentueerd door het gebruik van verschillende dakbedekkingen en gevelbekledin-

gen die de authenticiteit alleen maar ten goede komen. Het hoofgebouw, dat op de plaats staat waar eerder een hoeve stond, is opgetrokken uit baksteen en bekleed met rode dakpannen. Het zijgebouw werd gekaleid en kreeg donkere dakpannen. Het herbergt de dagelijkse salon met een bureautje boven.

Wanneer we buiten het hoekje omlopen, komen we terecht in een stukje onvervalste Provence. Er staat een grote houten tuintafel onder verkoelende dak-

'In harmonie met de omgeving wilde het stel een landelijke woning bouwen'

platanen, volledig ingesloten door hagen en een tuinmuur. Hier zitten de bewoners beschut en worden ze bedwelmd door de heerlijk geurende kruiden

die groeien in bakken van gevlochten hazelaartakken. Vooral 's middags is het hier heerlijk toeven in de schaduw van de platanen en uit het zicht van nieuwsgierige voorbijgangers. Door het poortje in de tuinmuur kijken we uit op de eindeloze weilanden waar paarden lopen te grazen. Een losstaand eikenhouten schuurtje dat grenst aan de tuinmuur doet dienst als garage en als overdekt terras. Dit is het geliefkoosde plekje van het gezin om de avond door te brengen. Onder het houten dakgebinte is het

heerlijk genieten van de mooie nazomeravonden en de ondergaande zon.

Het zijn de vele kleine details die maken dat het huis er echt oud uitziet. Kijken we bijvoorbeeld naar de grote, robuuste, stoere schoorsteen, of naar de oprit van oude kasseien. Voor het echtpaar mocht het allemaal wat nonchalanter zijn. En die visie komt dan ook overal terug: in de tuin, de architectuur en zelfs

het interieur. De ruime keuken in landelijke stijl is daar een goed voorbeeld van: het plankenmotief, het zware en robuuste fornuis, het zware natuurstenen werkblad... Maar de zwarte Marokkaanse zelliges in de schouw en de aubergine vitrinekast tonen tegelijk ook weer aan dat stoer en nonchalant ook verfijnd en stijlvol kunnen zijn. De keuken verbindt de eetkamer en de hal met 'het achterhuis' waar de dagelijkse living is. Daar eet het stel wanneer ze maar met z'n tweetjes zijn. Ze maakten er ook een gezellige zit-hoek. Opvallend is dat hier overal binnenluikjes hangen. De bewoners vonden die donkere zwarte ramen 's avonds zichtbaar maar niks.

Het vertrek waar wij ons al helemaal zien zitten met een spannend boek in de hand is het bureau in het zijgebouw. De leuke kleur van de bibliotheek geeft de ruimte een mannelijke sfeer. En door hier en daar dan nog knaloranje kussentjes neer te leggen, krijgt het bureau helemaal een eigenzinnig karakter. Mevrouw gebruikt namelijk graag kleur om leven in het interieur te brengen. De grote eetkamer, die volledig rondom werd bekleed met houten lambriseringen die tot het plafond doorlopen, ademt een warm en feestelijk sfeertje. De witstenen open haard, de kristallen kroonluchter en de vitrinekast met porselein zetten die toon nog meer kracht bij. Achter de eetkamer bevindt zich tot slot de woonkamer. De kalkverven hier zijn dezelfde kleur als de salon uit hun vorige woning. De twee zijn gewoon helemaal weg van deze

kleur. Maar liefst vier deuren komen hier uit op het terras. Er is bewust niet gekozen voor een grote glaspartij, maar juist voor deze deuren met kleine glasverdelingen: ze houden ervan om door van die kleine raampjes, te gluren. Zo geniet het stel des te meer van het glooiende landschap, van de paarden die in de achterliggende weilanden lopen te grazen, kortom van het platteland in al zijn pracht en glorie. Want daar was het uiteindelijk allemaal om te doen...

Belim Bouwteam

Gontrode Heirweg 138, 9090 Melle (B), tel.: 0032(0)9/272.50.00, fax: 0032(0)9/272.50.01,
e-mail: info@belim.be, website: www.belimbouwteam.be